

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci **žalobce V.B., zastoupeného JUDr. Janou Sládkovou, advokátkou, se sídlem Jiráskova 398/II, Rokycany**, proti **žalovanému Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Plzni, se sídlem Radobyčická 12, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2014, čj. ZKI PL-O-10/113/2014-7**

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2014, čj. ZKI PL-O-10/113/2014-7 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálního pracoviště Rokycany (*dále jen „katastrální úřad“*) ze dne 3. 3. 2014, čj. OR-14/2013-408 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), kterým bylo rozhodnuto v řízení o opravě chyby podle § 36 odst. 4 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (*dále jen „katastrální zákon“*). Žalobce požadoval, aby mu bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

2. Prvostupňovým rozhodnutím rozhodl katastrální úřad tak, že 1. Nesouhlasu H. a J. J. s neprovedením opravy v údajích katastru nemovitostí, podaným dne 4.3.2013 pod č.j. PD-

2049/2013-408, se vyhovuje. 2. Po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bude v souboru geodetických informací katastru nemovitostí (*dále jen „KN“*) společná hranice stavební parcely (*dále jen „st.p.“*) KN č. 378/1 s pozemkovou parcelou (*dále jen „p.p.“*) KN č. 848 a se st.p. KN č. 543 v katastrálním území (*dále jen „k.ú.“*) Radnice u Rokycan vedena dle neměřického záznamu č. 962 ze dne 13.2.2014. 3. Současně s opravou zákresu dle bodu 2. tohoto rozhodnutí dojde v souboru popisných informací (*dále jen „SPI“*) KN v k.ú. Radnice u Rokycan k opravě výměr parcel: st.p.č KN č. 378/1 bude nově vedena s výměrou 304 m², místo původních 315 m² a p.p. KN č. 848 nově vedena s výměrou 127 m², místo původních 116 m². 4. Do SPI KN bude po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí zapsáno věcné břemeno chůze v rozsahu měřického záznamu č. 962 ze dne 13.2.2014, kdy oprávněným je vlastník st.p. KN č. 378/1 v k.ú. Radnice u Rokycan a povinným vlastník p.p. KN č. 848 v k.ú. Radnice u Rokycan.

3. H. a J.J. byli ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „s.ř.s.“ nebo „soudní řád správní“*) vyrozuměni o probíhající soudní řízení. Ve stanovené lhůtě neoznámili, že budou v řízení uplatňovat práva osob zúčastněných na řízení.

II. Důvody žaloby

4. Žalobce nejprve poukazoval na rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 7.6.2013, čj. OR-14/2013-408, kterým bylo původně v této věci rozhodnuto tak, že *1. Nesouhlasu H. a J.J. s neprovedením opravy v údajích katastru nemovitostí, podaným dne 4.3.2013, pod č.j. PD-2049/2013-408, se nevyhovuje. 2. Společná hranice mezi stavební parcelou katastru nemovitostí (KN) č. 379 a pozemkovou parcelou KN č. 848, v katastrálním území (k.ú.) Radnice u Rokycan bude nadále vedena dle výsledků obnovy katastrálního operátu novým mapováním dokončené v r. 1972.* Uvedl, že bylo toto rozhodnutí zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 3.9.2013, čj. ZKI-O-28/188/2013 (*dále jen „zrušovací rozhodnutí ze dne 3.9.2013“*) a věc byla vrácena katastrálnímu úřadu k novému projednání a rozhodnutí s tím, že katastrálním úřadem nebyl zjištěn stav věci, o němž by nebyly důvodné pochybnosti. Katastrální úřad následně na základě stejných důkazů dospěl ke zcela odlišným skutkovým zjištěním.

5. Dle žalobce bylo provedenými důkazy prokázáno, že právní předchůdce manželů H. a J.J., pan K.K., při místním šetření v r. 1962, podle zákresu, který zobrazoval skutečný stav včetně vyznačení v terénu, svým podpisem zcela věrohodně potvrdil průběh hranice, označené třemi červenými tečkami (lomovými body) mezi stavební parcelou KN č. 379 a pozemkovou parcelou KN č. 848, tak, jak je v k.ú. Radnice u Rokycan vedena dle výsledků obnovy katastrálního operátu novým mapováním dokončeným v r. 1972. Právě výrazné červené body, vyznačené v rozích všech mapovaných pozemků jasně a nezpochybnitelně zobrazují hranice mezi těmito pozemky.

6. Žalovaný ve zrušovacím rozhodnutí ze dne 3.9.2013 uvedl, že účelem místního šetření při mapování v roce 1962 bylo vyřešit vlastnické hranice pozemků, kdy ke stvrzení změny hranice stačil podpis majitelů, tedy i pana K.K., majitele p.p.č. 850/3 a p.p.č. 848 (převáděl část svých pozemků). Právní předchůdce žalobce V.V. nikdy nabytí části pozemků p.p.č.

850/3 a 848 nerozporoval, proto žalobce tyto pozemky, v uvedených hranicích, nabyt v dobré vůli.

7. Žalobce se neztotožnil s názorem žalovaného, že je předmětná listina nevěrohodná kvůli škrtání a přepisování jmen (z důvodu změn v době od r. 1962 do r. 1972) nebo umístění podpisu K.K., o jehož pravosti však není pochyb. Žalovaný sice poukazuje na to, že změna průběhu hranice není označena dle tehdejších zvyklostí červeně, ale ke shora uvedeným červeným bodům v rozích mapovaných pozemků se v odůvodnění svého rozhodnutí vůbec nevyjadřuje. Na základě tohoto výkladu žalovaného by však byly zpochybněny veškeré převody nemovitostí před rokem 1972, neboť např. zastavěná plocha rodinného domu č.p. 475 není zakreslena červeně a nejsou zde vyznačeny červeně ani rohové body a nikdy před rokem 1962 nebyla nemovitost nikde zakreslena. Pokud zastavěná plocha rodinného domu č.p. 475 tedy není vyznačena červeně, pak by, dle tvrzení žalovaného, nemohla být v roce 1972 zapsána do tehdejší evidence nemovitostí. Po roce 1962 proběhlo dědické řízení po zemřelé M.K., v roce 1967 dědické řízení po K.K., na základě kupní smlouvy v roce 1970 převod vlastnictví (mimo jiné st.p.č. 379). Podkladem pro tato řízení byla mapa, která znázorňovala hranici zakreslenou před rokem 1962. V této mapě nebyla zohledněna svobodná vůle K.K. ohledně průběhu hranice, zaznamenaná v plánu mapování z r. 1962, neboť až v roce 1972 došlo k vyhlášení výsledků obnovy katastrálního operátu na základě mapování z roku 1962.

8. Převod ideální 1/2 st.p.č. 543 a p.p.č. 848 do SJM manželů J. byl uskutečněn 20.8.1973. Podkladem pro převod byla mapa z r. 1972, která dokládá, že „ulička“ je vlastnictvím žalobce a jeho manželky H.B. Nikdo z účastníků proti tomuto stavu nic nenamítal. Pozemky p.č. 379, p.č. 543 a p.č. 848 byly vždy oploceny a užívány dle hranic vyznačených v mapě z roku 1972. Manželé J. se nikdy nezmínili, že by měli mít k „uličce“ vlastnické právo. Žalobce se poprvé dozvěděl o tom, že by neměl být vlastníkem „uličky“ až po oznámení této skutečnosti katastrálním úřadem v březnu 2013, po podání návrhu manželů J. na opravu chyby ve vyhlášeném DKN. O existenci tržové smlouvy se žalobce poprvé dozvěděl při jednání na katastrálním úřadu dne 7.4.2013.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Zopakoval svoji argumentaci z odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že je přesvědčen, že napadené rozhodnutí není nezákonné a odvolací řízení netrpělo vadami, které mohly negativním způsobem ovlivnit výsledek rozhodnutí ve věci. Důvody, které žalobce v žalobě zmiňuje, jsou prakticky totožné s důvody, které uvedl v odvolání. Žalovaný se jimi zabýval v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde je podrobně vysvětlil a vyvrátil.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

žalobce) a p.p.č. 848 a st.p.č. 543 [zapsaných na LV č. 20 v podílovém spoluvlastnictví J.J. (1/2) a manželů H. a J.J. ve společném jmění manželů (1/2)]. Dle manželů J. byla v katastrální mapě chybně zobrazena „ulička“, která slouží jako přístup na zadní část pozemku st.p.č. 378/1, respektive za dům č.p. 329, a měla by být správně v jejich vlastnictví jako součást p.p.č. 848, když v minulosti byl přístup k zadní části st.p.č. 378/1 zajištěn smlouvou formou služebnosti. K návrhu byla přiložena kromě dalšího kopie částečného opisu smlouvy tržové ze dne 7.10.1943, založené ve sbírce listin pozemkové knihy pod čd. 531/44, kopie geometrického (polohopisného) plánu č.j. 32/42 z 5.8.1942, na který výše uvedená smlouva odkazuje a kopie geometrického (polohopisného) plánu č.j. 37-1-51/Ra ze 13.12.1951.

14. Katastrální úřad vydal oznámení o neprovedení opravy chyby v katastru nemovitostí ze dne 7.2.2013, čj. OR-14/2013-408, neboť došel k závěru, že katastrální operát nevykazuje chybu ve smyslu § 8 v té době platného katastrálního zákona. S obsahem oznámení vyjádřili manželé J. nesouhlas. Katastrální úřad proto zahájil správní řízení, ve kterém vydal dne 7.6.2013 rozhodnutí čj. OR-14/2013-408, kterým nesouhlasu s neprovedením opravy v katastrálním území Radnice u Rokycan nevyhověl, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu. Proti prvostupňovému rozhodnutí podali manželé J. odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 3.9.2013, čj. ZKI-O-28/188/2013, prvostupňové rozhodnutí zrušil a vrátil věc katastrálnímu úřadu k novému projednání a rozhodnutí s tím, aby katastrální úřad dostatečně přesně zjistil úplný stav věci tak, aby o něm nemohly být důvodné pochybnosti, a v souvislosti s tím prošetřil listiny prokazující případný zánik věcného břemene a na základě svých zjištění a vyhodnocení podkladů vydal nové rozhodnutí v této věci.

15. Katastrální úřad pokračoval v řízení. Vyhotovil dne 25.10.2013 neměřický záznam č. 950 (*dále jen „NZ č. 950“*) v katastrálním území Radnice u Rokycan pro opravu chybného zobrazení hranice dotčených parcel v katastrální mapě a vyznačení věcného břemene dle původní zeměměřické činnosti - geometrického plánu (*dále jen „GP“*) č. 32/42 ze dne 5.8.1942. V řízení dospěl k závěru, že jsou dány podmínky pro provedení opravy. Pro realizaci zápisu změn byl vyhotoven neměřický záznam č. 962 ze dne 13.2.2014 (*dále jen „NZ č. 962“*). Vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým rozhodl o provedení opravy zobrazení předmětné hranice, opravy výměru dotčených parcel a opravy spočívající v zápisu věcného břemene chůze v rozsahu dle NZ č. 962.

16. Katastrální úřad v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí mimo jiné uvedl, že za nejpodstatnější pro změnu svého postoje k věci považuje fakt, že podklady z mapování v šedesátých letech jsou nejednoznačné a naznačují, že při něm došlo k chybě v určení hranice mezi dotčenými parcelami a podkladem pro zákres tak mohou být mapové podklady z doby před tímto mapováním. Provedení opravy chybného zákresu se současným zápisem služebnosti dle smlouvy tržové založené ve sbírce listin pozemkové knihy pod čd. 531/44 KP opřel katastrální úřad rovněž o skutečnost, že mu není známa žádná listina, na základě které by v minulosti byla převedena část pozemkové parcely č. 848 (nebo část původní pozemkové parcely 850/3) a sloučena do stavební parcely č. 379 (nyní 378/1), stejně jako není známa žádná listina, již by došlo k zániku služebnosti z roku 1943. Pro realizaci zápisu změn byl vyhotoven neměřický záznam č. 962 ze dne 13.2.2014, v němž je však rozsah věcného břemene oproti původnímu stavu omezený, neboť katastrální úřad zjistil, že v pozemkové

knize nedošlo smluvně k realizaci části geometrického plánu čj. 32/42, a sice nedošlo k odkupu a tudíž ani ke sloučení dílu „a“ p.p.č. 848 do p.p.č. 850/3. Z tohoto důvodu katastrální úřad v NZ č. 962 jako část hranice věcného břemene chůze převzal (z dotransformovaného rastru mapy bývalého pozemkového katastru) hranici mezi původními pozemky p.č. 850/3 a p.č. 848 a rozsah věcného břemene omezil pouze na původní pozemek p.č. 850/3, byť se zapisuje k současné p.p. č. 848, kdy povinným je vlastník této parcely a oprávněným dle nového stavu vlastník st.p.č. 378/1, jelikož v tomto rozsahu věcné břemeno (služebnost) fakticky nikdy nezaniklo.

17. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalovaný napadeným dospěl k závěru, že je provedení opravy důvodné, neboť zobrazení předmětné hranice v digitální katastrální mapě je nutné považovat za zřejmý omyl.

Právní hodnocení

18. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27.7.2007, čj. 8Afs 75/2005-130 uvedl: „*Jeli rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.*“ V daném případě se krajský soud plně ztotožnil se závěry učiněnými žalovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jak bude dále uvedeno, proto na počátku vyložení svých závěrů citoval z uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu.

19. Mezi účastníky bylo sporným, zda bylo provedenými důkazy prokázáno, že je zobrazení předmětné hranice v digitální katastrální mapě nutné považovat za chybu v katastrálním operátu ve smyslu § 36 katastrálního zákona. Dle žalobce právní předchůdce manželů J., K.K., při místním šetření v r. 1962 svým podpisem zcela věrohodně potvrdil průběh hranice označené třemi červenými tečkami (lomovými body) mezi st.p.č. 379 (nyní st.p.č. 378/1) a p.p.č. 848, jak je zřejmé ze zákresu, který zobrazoval skutečný stav, včetně vyznačení v terénu. Uvedený zákres není nevěrohodný kvůli škrtnutí a přepisování jmen, ke kterému došlo z důvodu změn v době od r. 1962 do roku 1972. Není nevěrohodný z důvodu umístění podpisu K.K., o jehož pravosti dle žalobce není pochyb. Dle žalobce je hranice mezi pozemky správně vedena tak, jak je vyznačena dle výsledků obnovy katastrálního operátu novým mapováním dokončeným v r. 1972.

20. Smyslem vedení katastru nemovitostí je poskytování informací veřejnosti o vlastnických a dalších právech k jednotlivým nemovitostem. Katastrální operát tvoří ve smyslu § 5 odst. 2 katastrálního zákona soubor geodetických informací, soubor popisných informací, dokumentace výsledků šetření a měření, sbírka listin a protokoly o vkladech, záznamech, poznámkách, dalších zápisech, opravách chyb, námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu, výsledcích revize katastru a o záznamech pro další řízení. Institut opravy chyby v katastrálním operátu umožňuje opravu chybného údaje v katastru nemovitostí postupem podle § 36 katastrálního zákona.

21. Podle § 36 katastrálního zákona *na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem* (odst. 1). *Opravu na základě návrhu podle odstavce 1 provede katastrální úřad do 30 dnů, ve zvlášť odůvodněných případech do 60 dnů, ode dne doručení návrhu* (odst. 2). *Oznámení o provedené opravě nebo o tom, že opravu na návrh neprovedl, protože se nejedná o chybu, doručí katastrální úřad vlastníkovi a jinému oprávněnému. Současně je poučí o možnosti postupu podle odstavce 4* (odst. 3). *Sdělí-li do 30 dnů od doručení oznámení vlastník nebo jiný oprávněný katastrálnímu úřadu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí ve věci* (odst. 4).

22. V dané právní věci bylo katastrálním úřadem rozhodováno o opravě katastrálního operátu podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, neboť byl zřejmý omyl navrhovatelů i katastrálním úřadem spatřován v chybném zobrazení hranice st.p.č. 378/1 (původně 379) s parcelami st.p.č. 543 a p.p.č. 848 při mapování k.ú. Radnice u Rokycan v šedesátých letech minulého století a v nepřevzetí služebnosti dle smlouvy z r. 1943 z knihovnic vložek č. 1303 a 1147 při jejich uzavření do evidence nemovitostí.

23. Oprava chybných údajů v katastru podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona není institutem sloužícím k opravě jakýchkoli chybných údajů katastru, nýbrž toliko chybných údajů, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru. Institut opravy chybných údajů v katastru není řádným ani mimořádným opravným prostředkem proti úkonům katastrálního úřadu, ale institutem sloužícím k opravě evidentně chybných údajů katastru. Nejvyšší správní soud k tomu v rozsudku ze dne 17.1.2008, čj. 1As 40/2007–103 (www.nssoud.cz), uvedl, že *vyčerpávající definice slovního spojení „zřejmý omyl“ dosud v judikatuře ani v odborné literatuře provedena nebyla, ostatně taková definice by byla velmi obtížná. Neurčitý pojem zřejmý omyl je tudíž potřeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti – zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený) tak omyl právní (error iuris – např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Tento omyl bude přitom pravidelně způsoben činností pracovníka katastru. Omyl je totiž charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem (např. změnu právní úpravy zápisů do katastru, či zničení katastrálního operátu v důsledku požáru či povodně; zde nelze rozpor se skutečným stavem napravit opravou zřejmého omylu, nýbrž cestou revize či obnovy katastrálního operátu). I když se uvedená citace týká právní úpravy ustanovení § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), účinné do 31.12.2013, lze z ní vycházet i v nyní posuzovaném případě, neboť znění ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona je shodné se zněním § 8 odst. 1 písm. a) předchozího katastrálního zákona. Obdobně lze odkázat shodně jako žalovaný v napadeném rozhodnutí na náleží Ústavního soudu ze dne 29.1.2004, sp.zn. II ÚS 45/03 (dostupném na <http://nalus.usoud.cz>), kde Ústavní soud konstatoval, že je stav katastru nemovitostí odrazem*

práv a závazků vázících se ke konkrétní nemovitosti a vyplývajících z listin, které splňují zákonem uvedené náležitosti.

24. Při opravě chybného údaje v katastrálním operátu je rovněž nutno vycházet z § 7 odst. 1 katastrálního zákona, podle něhož *zápisy práv se do katastru provádějí na základě písemností v listinné podobě nebo v elektronické podobě (dále jen „listina“). Pokud je listina vyhotovena v elektronické podobě, musí být též opatřena kvalifikovaným časovým razítkem.* Z tohoto ustanovení vyplývá, že opravu katastrálního operátu podle § 36 katastrálního zákona lze provést pouze v případě, že je pro ni podklad v listině, která je uložena ve sbírce listin katastrálního úřadu. Institut opravy chyb v katastrálním operátu tak slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Není prostředkem k rozhodování o správnosti zápisu věcného práva k nemovitostem. Rozhodováním v řízení o opravě chyb v katastrálním operátu se řeší pouze otázka, kdo bude evidován jako vlastník určitých nemovitostí v katastru. Rozhodnutí z takového řízení vzešlé tak nemá hmotněprávní, nýbrž jen evidenční účinky, a nezasahuje se jím do soukromoprávních vztahů (srov. usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 15. 6. 2005, č. j. Konf 90/2004 - 12, č. 695/2005 Sb. NSS). Opravou chyb v katastrálním operátu se nemění právní vztahy k nemovitostem. Spor o vlastnictví proto nemůže být řešen ani vyřešen katastrálním úřadem v řízení, v němž katastrální úřad rozhoduje o návrhu na provedení opravy chybného údaje v katastru podle § 36 katastrálního zákona. Případný spor o vlastnictví náleží do kompetence obecného soudu, který o něm rozhodne v občanském soudním řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, čj. 9As 12/2008-182, www.nssoud.cz).

25. Změna provedená v údajích katastru nemovitostí spočívala v tom, že právní mocí prvostupňového rozhodnutí měla být v souboru geodetických informací společná hranice pozemku st.p.č. 378/1 s pozemky p.p.č. 848 a st.p.č. 543 vedena dle NZ č. 962. V souboru popisných informací mělo dojít k úpravě výměr parcel tak, že st.p.č. 378/1 měla být nově uvedena s výměrou 304 m² namísto původních 315 m² a p.p.č. 848 s výměrou 127 m² namísto původních 113 m². Do souboru popisných informací mělo být zapsáno věcné břemeno chůze v rozsahu NZ č. 962, kdy oprávněným je vlastník st.p.č. 378/1 (žalobce) a povinným vlastníci pozemků p.p.č. 848 a st.p.č. 543.

26. Správní orgány obou stupňů k uvedenému závěru dospěly na základě uvedených listin:

27. Smlouvy tržové ze dne 7.10.1943, založené ve sbírce listin pozemkové knihy pod čd. 531/44, podle které nabyl K.K., právní předchůdce manželů J., do svého vlastnictví pozemek p.č. 850/3 v k.ú. Radnice (dnešní Radnice u Rokycan). Součástí této tržové smlouvy byl geometrický (polohopisný) plán čj. 32/42, na základě něhož mělo dojít k rozdělení p.p.č. 848 [díl a) této parcely měl být přisloučen k pozemku p.č. 850/3] a byla v něm vyznačena modře služebnost volné chůze ve prospěch st.p.č. 379 a k tíži p.č. 850/3, která byla zřízena uvedenou smlouvou tržovou ze dne 7.10.1943. Vlastnické právo k p.p.č. 850/3 [bez dílu a) z p.p.č. 848, neboť ten nebyl vlastnický převeden a tudíž ani přisloučen k p.p.č. 850/3] i zřízená služebnost byly zapsány v pozemkové knize v knihovní vložce č. 1303.

28. Rozhodnutím o dědictví čj. D 337/67-17 ze dne 28.12.1967 nabyli po zemřelém K.K. do podílového spoluvlastnictví každý jednou polovinou mimo jiné p.p.č. 850/3 jeho dvě děti – J.K. a J.K. Zobrazení p.p.č. 850/3 na její západní hranici v mapě evidence nemovitostí stále odpovídalo geometrickému plánu čj. 32/42, tzn. že tato hranice byla v severojižním směru rovná, bez „zubu“, který by kopíroval hranici služebnosti popsané výše.

29. Kupní smlouvou ze dne 20.8.1973 (registrovanou státním notářstvím v Rokycanech dne 30.8.1973 pod č. Reg. I 371/73) nabyli manželé J. od J.K. do bezpodílového spoluvlastnictví manželů mimo jiné polovinu p.p.č. 850/3.

30. Manželé V. a H.B. nabyli od manželů V. a J.V. kupní smlouvou ze dne 13.12.1969 (registrovanou státním notářstvím v Rokycanech dne 17.2.1970 pod č. Reg. I 63/70) mimo jiné st.p.č. 379. Východní hranice této parcely byla zakreslena v mapě evidence nemovitostí rovně, rovněž bez „zubu“ kopírujícího hranici služebnosti zřízené trhovou smlouvou ze dne 7.10.1943.

31. V katastrálním území Radnice (dnes Radnice u Rokycan) probíhalo v roce 1962 v rámci technickohospodářského mapování (*dále jen „THM“*) prováděného dle Instrukce pro THM vydané Ústřední správou geodézie a kartografie v roce 1961 místní šetření, jehož výsledky byly podkladem pro vyhotovení nové mapy v dekadickém měřítku (stávající mapa byla vyhotovena v měřítku 1:2880). Účelem místního šetření v terénu bylo vyšetřit a podle potřeby označit správní hranice, vlastnické hranice pozemků a ostatní předměty měření a vyšetřit údaje pro popis mapy a pro písemný operát. Místní šetření prováděla komise. Podkladem pro její jednání byla pozemková mapa a písemné operáty Jednotné evidence půdy (*dále jen „JEP“*), případně jiné vhodné mapové podklady, kopie leteckých snímků apod. Změny v polohopisu proti stavu v pozemkové mapě, zjištěné při místním šetření, se vyznačovaly červeně buď do otisku pozemkové mapy použité při překreslení jejího polohopisného obsahu, do zvětšeniny leteckého snímku nebo do náčrtu změn. Otisky pozemkových map se zákresem změn, případně zvláštní náčrty změn proti stavu v pozemkové mapě, zjištěné při místním šetření, byly součástí operátu místního šetření.

32. Správní orgány vycházely dále z dostupných podkladů z mapování, konkrétně z protokolu z místního šetření ze dne 8.6.1962, na němž je u dotčených parcel, tzn. p.p.č. 848, p.p.č. 850/3 a st.p.č. 379 podepsán K.K., který však byl vlastníkem pouze p.p.č. 848 a p.p.č. 850/3. K.K. je tedy podepsán i u nemovitosti st.p.č. 379 tehdy ve vlastnictví manželů V., dnes ve vlastnictví žalobce. Na základě protokolu z místního šetření z 8.6.1962 však nelze učinit závěr, jak uvedl i žalovaný v napadeném rozhodnutí, že by K.K. stvrdil změněný stav zobrazení vlastnických hranic. Je tomu tak proto, že s místním šetřením související polní náčrt č. 3 (viz č.l. 42 správního spisu katastrálního úřadu) byl vyhotoven teprve 13.8. až 17.8.1962 a jde tedy o měřický náčrt, nikoliv o náčrt ze zjišťování hranic při místním šetření. Vzhledem k nastíněné časové posloupnosti nemohl K.K. svým podpisem potvrdit polní náčrt č. 3, tudíž nemohl potvrdit průběh změněné hranice, neboť náčrt z místního šetření není k dispozici a měřický náčrt byl vyhotoven později. V protokolu o místním šetření ze dne 8.6.1962 bylo navíc původně u p.p.č. 848 a p.p.č. 850/3 uvedeno, že se slučují a slovo „slučují“ je škrtnuto a zůstala pouze informace, že se ruší, i když p.p.č. 848 je v katastru nemovitostí vedena dodnes. Uvedené dokládá, že je nesrovnalostí v podkladech z technickohospodářského

mapování více. Žalobce staví svoji argumentace právě na výsledcích technickohospodářského mapování a na podpisu K.K. na protokolu o místním šetření ze dne 8.6.1962. Z uvedeného je však zřejmé, jak správně konstatoval žalovaný, že v tomto protokolu není zmíněna jakákoliv změna průběhu dotčené hranice.

33. V mapě pozemkového katastru (*dále jen „PK“*) i v mapě evidence nemovitostí před vyhlášením platnosti obnoveného operátu v roce 1972 je hranice mezi dotčenými pozemky st.p.č. 379 a p.p.č. 850/3 zakreslena rovně, bez „zubu“ kopírujícího hranici služebnosti. V těchto původních hranicích nabyli stávající vlastníci své nemovitosti.

34. V polním náčrtu č. 3 ze srpna 1962 (13. až 17.8.1962) je hranice mezi dotčenými pozemky vyznačena tak, že kopíruje hranici služebnosti zřízené trhovou smlouvou ze dne 7.10.1943. Soud se však shoduje s žalovaným, že tato změna nemohla být známa původnímu vlastníkovi K.K., který se místního šetření účastnil a podepsal protokol o místním šetření již v červnu 1962 (8.6.1962).

35. Záznam stavu v terénu při místním šetření, který se zakresloval do původních map, a bylo z něj zřejmé, zda došlo k nějakým změnám oproti původnímu stavu, měl být součástí operátu místního šetření, ovšem zde není k dispozici a není možné tvrdit, že pan K.K. svým podpisem stvrzoval stav změněný.

36. V polním náčrtu č. 3 ze srpna 1962 jsou červenými tečkami vyznačeny zaměřované body s ohledem na reálnou situaci v terénu (bez zřetele na vlastnické hranice). V případech, kdy vlastnická hranice nebyla označena trvalými znaky, nebyla vyznačena ani na polním náčrtu a nebyla zaměřována. Do mapy měla být poté doplněna podle do té doby platného stavu.

37. V analogové mapě (která byla vlastníkům dotčených nemovitostí k dispozici při námitkovém řízení před vyhlášením platnosti obnoveného operátu v roce 1972) je hranice mezi parcelami rovná, navíc v kritickém místě mezi pozemky st.p.č. 379 a p.p.č. 848 jsou zobrazeny body podrobného polohového bodového pole, takže změna zákresu vlastnické hranice není vůbec patrná a není zde zřetelná ani žádná slučka, která by avizovala zahrnutí „uličky“ široké 1,1 metru do st.p.č. 379. Ke vznesení námitek před vyhlášením platnosti obnoveného operátu v roce 1972 tak nebyl důvod, za situace, kdy nebyla znatelná změna oproti původnímu pokojnému stavu. Důvodem námitek manželů J. byl až stav vzniklý po zhotovení nové digitální katastrální mapy, ve které už byla změna vlastnické hranice zcela jasně vyznačena.

38. Soud se shoduje s žalovaným v tom, že z uvedeného vyplývá, že současní vlastníci dotčených pozemků (kromě p.p.č. ve společném jmění manželů J.) tyto nabyli na základě dědického řízení a kupní smlouvy v době, kdy ještě nebyl vyhlášen výsledek technickohospodářského mapování v k.ú. Radnice u Rokycan, tedy před rokem 1972, proto je nutno vycházet ze stavu založeného geometrickým plánem z roku 1943. Vlastníci dotčených pozemků se nezúčastnili místního šetření dne 8.6.1962 a v mapových podkladech i písemném operátu evidence nemovitostí zákres v mapě i zápisy odpovídaly stavu v pozemkové knize, tedy rovné hranici mezi dotčenými pozemky. Změnu hranice mezi dotčenými pozemky

nemůže potvrzovat protokol z místního šetření ze dne 8.6.1962 podepsaný K.K., když tato změna byla zaznamenána v měřickém náčrtu vyhotoveném ve dnech 13. až 17.8.1962, tedy až po podepsání protokolu o místním šetření dne 8.6.1962. Při tom je nutno vycházet ze situace, kdy náčrt z místního šetření provedeného dne 8.6.1962 ve spise založen není a jak uvádí katastrální úřad, není ani obsahem elaborátu z technickohospodářského mapování uloženého na katastrálním úřadu.

39. Soud po té, kdy měl k dispozici uvedené listiny, které byly podkladem pro rozhodnutí správních orgánů v dané věci, a po jejich posouzení, dospěl k závěrům shodným se závěry v prvostupňovém rozhodnutí a napadeném rozhodnutí, že je nutno zobrazení hranic v katastrální mapě nutno považovat ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona za zřejmý omyl, neboť z podkladů založených v elaborátu z technickohospodářského mapování nevyplývá, že mělo dojít ke změně, resp. k opravě zobrazení hranice tak, aby kopírovala původní zákres hranice služebnosti dle geometrického (polohopisného) plánu č. 32/42. Nebylo prokázáno, že by změna hranice mezi dotčenými pozemky učiněná na základě technickohospodářského mapování oproti stavu před vyhlášením technickohospodářského mapování byla oprávněná. Je tomu tak proto, že je k dispozici a doložen pouze polní náčrt č. 3 zhotovený 13. až 17.8.1962, v němž byly zaznamenány údaje o měření. Není však k dispozici náčrt vyhotovený při místním šetření 8.6.1962, z něhož by vyplývala oprávněnost provedení změny. Rovněž ze samotného protokolu z místního šetření ze dne 8.6.1962 taková informace nevyplývá. Na základě uvedeného je nutno shodně jako žalovaný učinit závěr, že stav zakreslený v mapě evidence nemovitostí dle polního náčrtu č. 3 ze srpna 1962, který byl po roce 1993 uveden v mapě katastru nemovitostí, je proto nutné považovat za chybný, způsobený zřejmým omylem. Při tom není pro řízení o opravě chyby v katastrálním operátu rozhodné, jak tvrdí žalobce v žalobě, že právní předchůdce žalobce V.V. nikdy nabytí části pozemků p.p.č. 850/3 a 848 nerozporoval, proto žalobce tyto pozemky v uvedených hranicích nabyt v dobré víře. Ze stejného důvodu není správným tvrzení žalobce v žalobě, že byl převod ideální 1/2 st.p.č. 543 a p.p.č. 848 do společného jmění manželů J. uskutečněn 20.8.1973 a podkladem pro převod byla mapa z r. 1972, která dokládá, že „ulička“ je vlastnictvím žalobce a jeho manželky H.B. Nikdo z účastníků proti tomuto stavu nic nenamítal. Pozemky p.č. 379, p.č. 543 a p.č. 848 byly vždy oploceny a užívány dle hranic vyznačených v mapě z roku 1972. Katastrální úřad a žalovaný, jak bylo výše uvedeno, zcela srozumitelně v rámci daného řízení o opravě chyby v katastrálním operátu zdůvodnili, proč nelze vycházet z hranic mezi dotčenými pozemky vyznačených v souvislosti s technickohospodářským mapováním v roce 1972. Soud se se závěry obou správních orgánů v tomto bodě učiněnými ztotožňuje.

40. Není proto správným tvrzení žalobce v žalobě, že bylo provedenými důkazy prokázáno, že právní předchůdce manželů H. a J.J., pan K.K., při místním šetření v r. 1962, podle zákresu, který zobrazoval skutečný stav včetně vyznačení v terénu, svým podpisem zcela věrohodně potvrdil průběh hranice, označené třemi červenými tečkami (lomovými body) mezi stavební parcelou KN č. 379 a pozemkovou parcelou KN č. 848, tak, jak je v k.ú. Radnice u Rokycan vedena dle výsledků obnovy katastrálního operátu novým mapováním dokončeným v r. 1972.

41. Důvodným není tvrzení žalobce v žalobě, že žalovaný sice potvrdil, že změna průběhu hranice není označena dle tehdejších zvyklostí červeně, ale ke shora uvedeným červeným bodům v rozích mapovaných pozemků se v odůvodnění svého rozhodnutí vůbec nevyjadřuje. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně zdůvodnil, jak je výše uvedeno, a to způsobem zcela přezkoumatelným, proč nebylo možné vycházet z protokolu o místním šetření ze dne 8.6.1962 a na základě jakých skutečností dospěl k závěru, že je stav zakreslený v mapě evidence nemovitostí dle polního náčrtu č. 3 ze srpna 1962, který byl po roce 1993 uveden v mapě katastru nemovitostí, nutné považovat za chybný, způsobený zřejmým omylem. Není proto důvod zabývat se námitkami žalobce, jimiž vyjadřuje svůj nesouhlas se zcela srozumitelně a logicky učiněnými závěry správních orgánů obou stupňů, které ve smyslu § 7 katastrálního zákona vycházejí z posouzení podkladových listin. Při tom nelze učinit závěr, který činí žalobce, že by na základě výkladu žalovaného byly zpochybněny veškeré převody nemovitostí před rokem 1972.

42. Na základě posouzených listin činí soud rovněž shodně jako žalovaný závěr ohledně služebnosti, tj. věcného břemene zřízeného trhovou smlouvou ze dne 7.10.1943 a geometrickým plánem č. 32/42, že toto nezaniklo. Pokud jde o jeho rozsah soud shodně se správními orgány obou stupňů konstatuje, že nedošlo k převodu dílu a) p.p.č. 848 do vlastnictví K.K. a přisloučení tohoto dílu do p.p.č. 850/3, jak to předpokládala trhová smlouva ze 7.10.1943 s odkazem na uzavření toho dne jiné smlouvy týkající se převodu tohoto dílu a jak bylo zaznamenáno v geometrickém (polohopisném) plánu čj. 32/42. To je důvod, proč nemohla ve vztahu k nepřevedenému a nepřisloučenému dílu a) p.p.č. 848 k p.p.č. 850/3 služebnost vzniknout.

Závěr

43. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

44. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 24. listopadu 2015

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová